

Η χαρισματική παρουσία του Γέρ. Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτη (Πρωτοπρ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου, Εφημέριος Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου)

[/ Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1RsFMZa>]

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- Η προσωπικότητα του Γέροντος Αρχιμανδρίτου Αιμιλιανού (Βαφείδη) Σιμωνοπετρίτου (1934 -) ανήκει στις σύγχρονες πατερικές μορφές που ανέλαβαν το έργο της αναγέννησης και καθοδήγησης ψυχών, υιοθετώντας το ασκητικό ήθος και το ησυχαστικό φρόνημα των αγίων πατέρων της Ορθόδοξης Εκκλησίας.
- Επέκτεινε στις μέρες μας ένα παιδαγωγικό, συμβουλευτικό και ενισχυτικό έργο μεγάλης αξίας. Αναδείχθηκε πνευματικός πατέρας της νεολαίας, αναμορφωτής του σύγχρονου ορθόδοξου μοναχισμού , σύμβουλος της νεοελληνικής οικογένειας συνεχίζοντας μια μακραίωνη παράδοση πνευματικής πατρότητας.

- Καταρχήν μορφοποιούν την πνευματική του φυσιογνωμία οι οικογενειακές καταβολές με χαρακτηριστικά την «προσφυγική» ευλάβεια και πνευματικότητα. Ακολουθεί η συμπόρευση με το ιεραποστολικό έργο των χριστιανικών αδελφοτήτων και οι πρώτες μοναχικές του εντρυφήσεις στα χρόνια των σπουδών και της προετοιμασίας. Η διακονία του ως νέου κληρικού στα Τρίκαλα (Δούσικο - Μετέωρο , κατήχηση , εξομολόγηση , κήρυγμα, πρώτες μοναχικές κουρές) αποτελούν μια γέφυρα μετάβασης στην εμπειρία του Αγίου Όρους , πνευματικός καρπός της οποίας είναι ίδρυση και η αναμόρφωση νέων και παλαιών μετοχίων και οι ποιμαντικές εξορμήσεις του Γεροντα στον κόσμο (ομιλίες - προσκυνήματα) με απόληξη την παραίτησή του από την ηγουμενία και τον εφησυχασμό του στο Κοινόβιο της Ορμυλίας.

- Η χρήση των παλαιοδιαθηκικών βιβλίων και η προβολή αγνώστων μορφών ή γεγονότων, η ενδελεχής παρουσίαση εξεχουσών βιβλικών μορφών στο έργο του Γεροντος, η επίμονη και στοχαστική ερμηνεία του Ψαλτηρίου και των ιστορικών βιβλίων της Αγίας Γραφής, συνιστούν ένα βιβλικό υπόβαθρο για τη νηπτική και ποιμαντική του διδασκαλία, το οποίο παραπέμπει σε μια βαθυτάτη βίωση των αγιογραφικών χωρίων και λόγων.
- Ο Γέροντας Αιμιλιανός συστοιχίζεται με την ασκητική παράδοση της Εκκλησίας μέσα από τις μελέτες του αλλά και την αναζήτηση πνευματικών εμπειριών και συνοδοιπόρων, αναζητώντας τις ρίζες ενός συγχρόνου του νεοφιλοκαλικού ρεύματος που ξεκινά από τον Μ. Βασίλειο, διαπερνά το βυζαντινό μοναχισμό, φθάνει στον Ησυχασμό και τους Κολλυβάδες και απολήγει στον Άγιο Νεκτάριο (ως ενδιάμεσο κρίκο παλαιάς παραδόσεως και νεοφιλοκαλικού ρεύματος). Παράλληλα διατηρεί κοινή πνευματική πορεία με σημαντικές προσωπικότητες του συγχρόνου μοναχισμού συμμετέχοντας σ' ένα πνευματικό «δίκτυο» εμπειριών και βιωμάτων.
- Οι θεωρητικές και πρακτικές αρχές της ποιμαντικής του π. Αιμιλιανού σε συνδυασμό με τις βασικές έννοιές της θεολογίας του αφορούν στη σχέση Θεού και ανθρώπου, στην καλλιέργεια της νήψεως μέσα από μια διαδικασία προσλήψεως της Χαριτος κατόπιν θείας εκλογής και κλήσης. Σκοπός παραμένει η ανάληψη και περαίωση μιας θείας αποστολής που καταλήγει σε έναν πνευματικό γάμο της ανθρώπινης ύπαρξης με το Θεό μέσα από τον αγιασμό τη χαρά και την αγάπη. Εφαλτήριο πνευματικό η προσευχή, η σιωπή και η αγρυπνία, που οδηγούν σε θεομίμητες εμπειρίες όπως η υπακοή και η «ηττωμένη γένεσις».
- Το χάρισμα της πνευματικής πατρότητας και η πνευματική συγκρότηση του Γεροντος Αιμιλιανού αποδεικνύονται μέσα από τη συστοίχισή του με τη γεροντική – ασκητικοπατερική παράδοση, τη διδασκαλία του περί του πνευματικού Πατρός ως οδηγού στη συναίσθηση της αμαρτίας και την υποστατική ένωση της ανθρώπινης φύσης εν τω Θεώ (συνταυτιζόμενος στο σημείο αυτό με τον Γέροντα Σωφρόνιο Σαχάρωφ), στη διαδικασία του πνευματικού τοκετού για τη γέννηση του θείου λόγου μέσα στην ανθρώπινη καρδιά.
- Το λειτουργικό λατρευτικό βίωμα του Γεροντος Αιμιλιανού αποτυπώνεται στον τρόπο της προετοιμασίας για τη Θεία Λατρεία, ως εισαγωγής στο μυστήριο της Εκκλησίας αλλά αποκαλύπτεται στα συγκλονιστικά νηπτικά και λειτουργικά βιώματά του.

[Συνεχίζεται]